

stud af det, men vi ere vist Alle enige om, at Veivæsenet ligesuldt er nødvendigt, og der er ikke Tale om at forlange noget Tilskud af en eller anden Egn, naar der skal foretages et nyt Veianlæg. Saaledes mener jeg ogsaa, at det bør være med Banerne; det er jo ogsaa en Slags Veie, nye Veie, Jernveie. Om de end heller ikke give nogen direkte Indtægt i Statskassen, give de jo en overordentlig indirekte Indtægt, idet de i en overordentlig Grad ophjælpe de forskjellige Egne og bidrage til lettere Omsætning og til forøget Indtægt for vedkommende Egns Beboere. Naar vi se hen til det, mener jeg rigtig nok, at naar der nu er Tale navnlig om den Egn, som det paa-gjældende Lovforslag angaar, Hobro—Løgstør Egnen, Steder, som have indtil 8 Mil til Jernbanen, som ikke have havt saadan nogen videre Nytte af de Jernbaner, vi have havt i Landet i en Række af Aar, men til hvilke de have betalt baade positivt gennem deres Andel af den Kapital, der er gaaet med til Jernbaneanlæg i Landet og end hyderligere derved, at de hvert Aar ere med til at dække Rentetabet af en 4—6 Mill. Kr., have de ogsaa et berettiget Krav paa at faae Del i dette store Gode, som Jernveiene er. Og det har jo været almindelig anerkendt, at denne Egn, som dette Anlæg vedrører, har et særligt Krav paa at komme i Betragtning, idet det nemlig er saaledes, at der ikke er saa lidt af Egnen, der har 6—7 Mil til Jernbanen. Jeg finder derfor, at der ikke er Grund til i det Hele at forlange noget Tilskud, men jeg skal ikke heller have Noget imod at blive staaende ved de 25,000 Kr., som vi bleve enige om for 2 Aar siden, og som Regjeringen har foreslaaet. Derimod vil jeg udtale mig aldeles bestemt mod enhverformhelt Forhøielse. — Jeg maa gjøre endnu en Bemærkning i Anledning af, hvad det ærede Medlem bemærkede om Tilskudet. Han fremhævede, at denne Bane var fuldstændig lokal i Mod sætning til Slagelse—Næstved-Banen, der var en Statsbane. Det kan jeg ikke fortaae, jeg kan i det Hele ikke gjøre dette Skjel mellem Statsbaner og lokale Baner, det er mig umuligt. Jeg ser ikke rettere, end at enhver Bane, som har lokal Drift af nogen Betydning, ogsaa har Statsinteresse i fuldt Maal, dels fordi den bidrager til at ophjælpe Egnen, og dels fordi den bidrager til at skaffe de øvrige Baner forøget Trafik.

Det Mindretal, hvortil jeg hører, stillede for 2 Aar siden Forslag om en anden Retning for denne Bane; vi stillede nemlig den Gang Forslag om en Bane fra Løgstør til Viborg med en Sidebane til den østlige

Stambane særlig ved Arden eller i alt Fald ikke sydligere. Naar vi i Aar ikke have gjentaaget dette Forslag, saa er det ikke, fordi vi i mindste Maade have forandret Mening, tværtimod vi staa endnu paa samme Standpunkt som den Gang, at vi anse den for nævnte Bane for den absolut heldigste. Jeg for mit Vedkommende vil sige, at, dersom jeg havde den Følelse, at Lovforslaget forelaa her til endelig Vedtagelse i den foreliggende Form, maatte jeg stemme mod det, men jeg har den Overbevisning, at det ikke er sidste Gang, selv om det kommer til 3die Behandling, vi se dette Lovforslag. Jeg har den Tro, at det vil faae en noget anden Skikkelse, og det er i Henhold til den Tro, at jeg stemmer for Sagens videre Fremme, fordi jeg ikke ønsker den standset. — De Grunde, der kunne tale for Løgstør—Viborg Retningen i Stedet for Hobro—Løgstør, bleve givne temmelig udførlig for 2 Aar siden, og der er derfor ikke særlig Grund til at gjentage dem nu her. Dog maa jeg maasse have Lov til ganske kortelig at antyde nogle af de vigtigste. Der blev i Lands-tingsudvalgets Betænkning den Gang erkjendt, at, naar man alene skulde tage Hensyn til Vandbrugets Interesser, saa var dette Projekt det heldigste. Dette anser jeg for en meget væsentlig Indrømmelse, thi jeg mener netop, at det er disse, der særlig bør tages Hensyn til. Det er godt nok at hen-vise til Kjøbstæderne, ogsaa til de mindre, som man særlig taler om, men hvad blive de mindre Kjøbstæder i det Hele til, naar ikke Vandbrugets Interesser først og fremmest varetages. Jeg tror, at Vandbruget er Pulsaaeren i det Hele, det ligesom bærer hele Udviklingen, saa, hvad der ganske særlig er i Vandbrugets Interesse, er ogsaa i Kjøbstædernes Interesse. — Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt Kjøbstæderne blive frænkede ved Løgstør—Viborg Projektet, skal jeg blot sige, at jeg tror, at Løgstør, naar den blot faar en Bane, vist er temmelig lige-glad, hvad enten den gaar til Hobro eller Viborg. Det Eneeste, hvorfor jeg kunde tænke mig, at Løgstør kunde ønske at komme til Hobro, er Konkurrence-Øjster lige overfor Aalborg, men det laaber jeg nu ube af Betragtning. Derimod skjønner jeg ikke rettere, end at Ribe absolut maa ønske den vestlige Linie, Løgstør—Viborg, da denne Linie berører Ribes Opland mindst. — Hobro har i den Henseende ingen Interesser, der ere værd at nævne; Hobro har en Jernbane i Forveien, og der er snarere Grund, eller i alt Fald ligesaa megen Grund til at frygte for, at en Jernbane Hobro—Løgstør vilde føre Trafik ned til Randers og Aar-